

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΤΑΣΟΥ ΤΟΚΑ, ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΓΟΝΕΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΔΗΜΟΥ
ΙΩΑΝΝΙΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΜΕ ΘΕΜΑ:**

«ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΚΤΗΡΙΑΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ.

Ασφάλεια – Επάρκεια – Λειτουργικότητα –Πλαίσιο διεκδίκησης»



Ως Ένωση Γονέων Μαθητών Δήμου Ιωαννιτών, δεν μας αφήνουν ασυγκίνητους οι εξελίξεις των τελευταίων ημερών τόσο με τη διάδοση του κορονοϊού όπου πρόκειται να απαιτήσουμε συγκεκριμένα μέτρα από τους αρμόδιους (ήδη σας έχουμε κοινοποιήσει την ανακοίνωση της ΑΣΓΜΕ), όσο και με τον εγκλωβισμό χιλιάδων προσφύγων και μεταναστών στα νησιά του Αιγαίου και στα ελληνοτουρκικά σύνορα στον Έβρο. Τα γεγονότα στα σύνορα, αναδεικνύουν με τον πιο δραματικό τρόπο, τη βαρβαρότητα των πολέμων και αυτών που τους προκαλούν. Όλων αυτών δηλαδή που δεν διστάζουν να διαλύσουν χώρες να ξεριζώσουν λαούς ολόκληρους και μετά να εγκλωβίσουν τα θύματά τους σε κάθε είδους «φυλακή». Που χρησιμοποιούν τους πρόσφυγες κάθε χώρας ως όχημα, προκειμένου να προωθήσουν τα δικά τους συμφέροντα και να παίξουν τα δικά τους γεωπολιτικά παιχνίδια στην περιοχή όπως πχ η τουρκική κυβέρνηση και όχι μόνο.

Επιπλέον, ως γονείς, βλέποντας τα παιδιά πρόσφυγες – μετανάστες με την ίδια ευαισθησία που βλέπουμε και τα δικά μας παιδιά, πιστεύουμε ότι η προστασία των συνόρων δε μπορεί να συνοδεύεται με μισανθρωπισμό, με «αυτόκλητους» υπερασπιστές που κάνουν επίδειξη δύναμης πάνω σε ταλαιπωρημένους ανθρώπους και παιδιά ή με φωνές που μιλούν για εκτοπισμούς των προσφύγων σε ξερνήσια.

Περνώντας τώρα στο θέμα της σημερινής εκδήλωσης και εκπροσωπώντας τους γονείς των μαθητών όλων των βαθμίδων της πόλης μας, με τη σημερινή εκδήλωση, θέλουμε να αναδείξουμε ένα από τα προβλήματα της Ελληνικής Εκπαίδευσης που μαζί με το ζήτημα του περιεχομένου της μόρφωσης αποτελούν τα κυριότερα προβλήματά της.



Ως Ένωση γονέων πάντα μας απασχολούσαν και μας απασχολούν όλες οι πλευρές της πολιτικής και κοινωνικής ζωής που διαμορφώνουν το πλαίσιο μέσα στο οποίο μεγαλώνουμε τα παιδιά μας. Προσπαθούμε διαρκώς να επεξεργαζόμαστε και να αναλύουμε τις συνθήκες της εκπαιδευτικής διαδικασίας μέσα στις οποίες ζουν και μαθαίνουν, έχοντας ως κριτήριο τις σύγχρονες ανάγκες γονιών και μαθητών και το δικαίωμα στην ολόπλευρη και ποιοτική μόρφωση όλων των παιδιών.

Σ' αυτή την εκδήλωση θέλουμε να μιλήσουμε ανοιχτά, χωρίς να ωραιοποιούμε την κατάσταση, να κρύβουμε προβλήματα, για το τί συμβαίνει σήμερα στα σχολεία του Δήμου μας, ώστε να μπορέσουμε να διεκδικήσουμε άμεσα λύσεις.

Ως γονείς γνωρίζουμε από «πρώτο χέρι» τα γενικότερα προβλήματα που ταλανίζουν την εκπαίδευση, ως απόρροια των εφαρμοζόμενων πολιτικών, της χρόνιας υποχρηματοδότησης αλλά και του προσανατολισμού της, από τις εκάστοτε κυβερνήσεις. Αυτή η χρηματοδότηση έχει οδηγήσει σε επιδείνωση της κατάστασης σε επίπεδο υποδομών και σε ελλείψεις σε νέα σύγχρονα διδακτήρια, σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης.

Θα ήταν άλλωστε παράδοξο, σήμερα, που το παιδί, η φροντίδα του, η μόρφωσή του, το μέλλον και οι ανάγκες του αντιμετωπίζονται από την πολιτεία ως «ακριβό κόστος» και βαρίδι στον «αναπτυξιακό» προϋπολογισμό, να έχουμε σύγχρονα σχολεία με όλες τις αναγκαίες υποδομές.

Τα ψίχουλα που δίνονται στους Δήμους για τα σχολεία - σε σχέση πάντα με τις πραγματικές ανάγκες - αδυνατούν να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα και δημιουργούν νέα . Πολλές φορές στις συνεδριάσεις των σχολικών επιτροπών και της ΔΕΠ γινόμαστε μάρτυρες της προσπάθειας να μοιραστεί φτώχεια και να φτάσουν τα λίγα χρήματα των κρατικών επιχορηγήσεων για να καλύψουν τις λειτουργικές ανάγκες των σχολείων. Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες θεωρείται ούτε λίγο ούτε πολύ πολυτέλεια να έχει ένα σχολείο κουρτίνες, να αντικατασταθούν κουφώματα δεκαετιών, να ανακατασκευαστούν οι τουαλέτες, να υπάρχει σύγχρονο εποπτικό υλικό.

Έτσι έχουμε φτάσει σε σημείο:

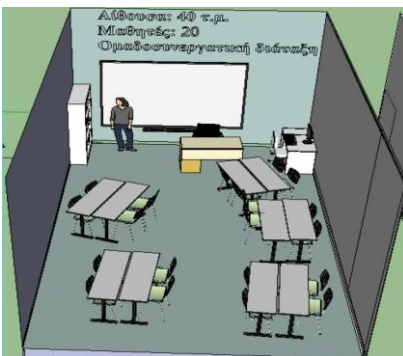
- Όλο και πιο συχνά ταβάνια να πέφτουν και σχολεία να πλημμυρίζουν.
- «Ολοήμερα» να σιτίζουν τους μαθητές στους διαδρόμους, γιατί δεν υπάρχει χώρος.
- Σημαντικός αριθμός τάξεων να έχουν προκύψει από το χώρισμα αιθουσών, διαδρόμων, βοηθητικών χώρων με γυψοσανίδες .
- Νηπιαγωγεία να είναι στεγασμένα σε ακατάλληλα μισθωμένα κτήρια ή μαγαζιά με υποτυπώδη αυλή.
- Σχολεία να μην έχουν αίθουσα πολλαπλών χρήσεων.
- ΕΠΑΛ να μην έχουν αξιοπρεπή-οργανωμένα εργαστήρια.
- Αυλές σχολείων όλο τσιμέντο, χωρίς ένα δένδρο, με μισοκατεστραμμένα αθλητικά υλικά, χωρίς σκεπασμένους χώρους για τη βροχή. (πχ στα βροχερά Γιάννενα, πού θα κάνουν διάλειμμα, πού θα κάνουν γυμναστική τα παιδιά, όταν ελάχιστα σχολεία διαθέτουν ειδικό χώρο ή σκέπαστρο στην αυλή;)
- Σχολεία με δεκάδες οικοδομικά προβλήματα, που συχνά καθιστούν τα διδακτήρια όχι μόνο δομικά αλλά και στατικά επικίνδυνα.

Και αν σκεφτούμε ότι δεν υπάρχει εδώ και πολλά χρόνια, ολοκληρωμένος αντισεισμικός έλεγχος στα σχολεία της πόλης μας, πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα ανήσυχοι.

Για να δείξουμε το μέγεθος του προβλήματος αρκεί να αναφέρουμε τα εξής στοιχεία που αφορούν Σχολεία του Λεκανοπεδίου Ιωαννίνων:

- Το 50% των κτηρίων των Νηπιαγωγείων έχουν κατασκευαστεί πριν τον αντισεισμικό κανονισμό του 1985 και μόνο το 7% έχει κατασκευαστεί με τον κανονισμό του 2000.
- Από τα 39 διδακτήρια των Δημοτικών σχολείων, τα 12 έχουν κατασκευαστεί πριν το 1959, (υπάρχουν σχολεία που κατασκευάστηκαν την πρώτη 10/ετία του 1900 πχ Καπλάνειο) τα 12 από το 1959 έως το 1985, 9 από το 1985 έως το 1990 και μόνο 6 μετά το 2000. Δηλαδή, μόνο τα 6 από τα 39 σχολεία της πόλης έχουν κτιστεί με τον κανονισμό του 2000 που θεωρείται ασφαλής σήμερα.
- Αντίστοιχη κατάσταση επικρατεί και στα σχολεία της β/θμιας εκπαίδευσης, πολλά από τα οποία (πχ ΕΠΑΛ) παρουσιάζουν σε σημεία τους, εικόνα βομβαρδισμένου σχολείου.
- Σημαντικό ζήτημα είναι τα σχολεία που στεγάζονται στα λεγόμενα «κληροδοτήματα». Είναι τα περισσότερα ιστορικά κτήρια που διαχειρίζονται από ένα νομικό πρόσωπο (Δ.Σ) στο οποίο συμμετέχουν ο Δήμος, η Εκκλησία, άλλοι φορείς και ιδιώτες. Τα κτήρια αυτά διατίθενται για εκπαιδευτικούς σκοπούς (σχολεία), τις περισσότερες φορές αντί ενοικίου. Έτσι ένα σημαντικό μέρος των χρημάτων που διαθέτει ο Δήμος για τα σχολεία πηγαίνουν σε αυτά, είτε ως ενοίκιο, είτε για την κοστοβόρα συντήρησή τους. Λόγω του ότι είναι διατηρητέα μνημεία απαιτούν, εξαιτίας των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους, αυξημένες δαπάνες επισκευής- συντήρησης (1ο Γυμνάσιο, Δημοτικά και ΓΕ.Λ. Ζωσιμαίας Σχολής, 4ο ΓΕ.Λ., 5ο ΓΕ.Λ. κ.ά.). Χαρακτηριστικό είναι το πρόσφατο παράδειγμα με το Μουσικό Σχολείο, το οποίο για να επισκευαστεί και να καταστεί λειτουργικό πρέπει να δαπανηθούν σημαντικά κονδύλια. Επιπλέον οι ιδιοκτήτες ανά πάσα στιγμή μπορούν να κάνουν έξωση στο σχολείο, γιατί κάποιος άλλος τους δίνει περισσότερα χρήματα, κάτι που έγινε με την περίπτωση του Παπαζογλείου, όπου το Νηπιαγωγείο πετάχτηκε το καλοκαίρι στο δρόμο, με συνευθύνη Πρυτανείας και Δημοτικής Αρχής. Τέλος, επειδή τα σχολεία αυτά κατασκευάστηκαν για άλλο σκοπό και όχι για σχολεία, δεν είναι καθόλου λειτουργικά από παιδαγωγική άποψη (μικρές και ψηλές αίθουσες χωρίς ακουστικότητα, πολλά και επικίνδυνα κλιμακοστάσια, παλιές τουαλέτες και αποχετευτικό σύστημα κλπ)

Ας σταθούμε λίγο στις συνθήκες που συντελείται η διαπαιδαγωγική διαδικασία μέσα στα σχολεία της πόλης μας. Γιατί οι συνθήκες αυτές έχουν άμεση συνάρτηση με τα κτήρια και τις υποδομές.



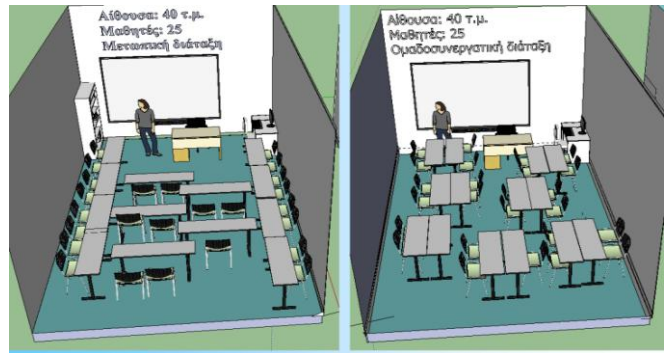
Κατ' αρχή, μιλάμε για σχολεία του 2020, γιατί πολλές φορές ξεχνιόμαστε και έχουμε ως σχολείο αναφοράς το σχολείο που φοιτήσαμε οι προηγούμενες γενιές.

Στο σχολείο λοιπόν του 2020 (Δημοτικό – Γυμνάσιο – Λύκειο), σύμφωνα με το Υπουργείο Παιδείας πρέπει ο κάθε μαθητής να έχει ως ζωτικό χώρο 1,7τμ (εμείς βάζουμε τουλάχιστον 2 τμ). Η αναλογία αυτή δυστυχώς δεν τηρείται τουλάχιστον στο 50% των σχολείων της πόλης. Γιατί, αν αφαιρέσουμε:

- 1) τον ελάχιστο διάδρομο ανάμεσα στα θρανία (0,65τμ),
- 2) τον πίνακα και την προβλεπόμενη απόσταση των μαθητών από αυτόν (5τμ),
- 3) την έδρα (1,8τμ),

- 4) μια τουλάχιστον βιβλιοθήκη (0,81τμ)
5) και ένα γραφείο Η/Υ (1,5τμ), απαιτούνται εκτός του χώρου των μαθητών 8,5τμ.

Μια τάξη λοιπόν των 20 μαθητών απαιτεί περίπου 55τμ. Πόσες από τις τάξεις των δημοτικών σχολείων της πόλης πληρούν αυτές τις προδιαγραφές; Ούτε τα μισά. Υπάρχουν για παράδειγμα τάξεις που δεν έχουν ούτε παράθυρο εξαερισμού (24^ο Δημοτικό) ή τάξεις των 15-20τμ.



Ας δούμε τα νηπιαγωγεία: Η αναλογία των τετραγωνικών μέτρων ανά μαθητή (νήπιο) παραμένει η ίδια (αν και για ευνόητους λόγους θα έπρεπε να είναι μεγαλύτερη) και έχουμε ως δεδομένο, ότι το νηπιαγωγείο δεν λειτουργεί όπως τα σχολεία των μεγαλύτερων βαθμίδων, με διακριτά μαθήματα, αλλά με «προγράμματα σχεδιασμού και ανάπτυξης δραστηριοτήτων – διδακτικών αντικειμένων». Έτσι για να διδαχθούν τα διδακτικά αντικείμενα, πρέπει να υπάρχουν μέσα σε κάθε τάξη οι «γωνιές» σύμφωνα με το Δ.Ε.Π.Π.Σ. για το νηπιαγωγείο και τον Οδηγό Νηπιαγωγού. Οι βασικές γωνιές που πρέπει να έχει μια τάξη είναι:

Γωνιά οικοδομικού υλικού

Γωνιά συζήτησης

- 1) Γωνιά οικοδομικού υλικού (0,20τμ το κουτί υλικού)
- 2) γωνιά βιβλιοθήκης (1,2τμ),
- 3) γωνιά χειροτεχνίας (0,4τμ),
- 4) γραφείο εκπαιδευτικού (1,8τμ),
- 5) συρταριέρα ή ντουλάπα (1τμ)



Γωνιά του κουκλόσπιτου 2τ.μ.



Γωνιά του Η.Υ. 2,58τ.μ.

- 6) γωνιά συζήτησης (5τμ),

Σύνολο 9,6 τμ.

Μαζί με τον ζωτικό χώρο των 1,7τμ/μαθητή για μια τάξη 15 νηπίων απαιτούνται 40τμ. Αν δούμε τα νηπιαγωγεία του Δήμου Ιωαννιτών, ούτε τα μισά δεν διαθέτουν αυτούς του χώρους, ενώ σε κάποια οι χώροι είναι επικίνδυνα μικροί.

Κι εδώ, το πρώτο που μου έρχεται στο νου, είναι η αντιπαράθεση που είχαμε το καλοκαίρι με την προηγούμενη Δημοτική αρχή για τα νηπιαγωγεία. Μεσοκαλοκαίρι και με τα σχολεία κλειστά,

διαπιστώθηκε ότι τα νήπια δεν χωρούσαν στα υπάρχοντα Νηπιαγωγεία, με πιο οξυμένο το πρόβλημα στα, 7^ο – 28^ο Νηπ/γεία στα Σεισμόπληκτα. Η λύση που επιλέχτηκε ήταν να μετακινηθούν νήπια σε γειτονικά νηπιαγωγεία που απείχαν κοντά στο χιλιόμετρο από τον τόπο κατοικίας, να δημιουργηθεί μια τάξη 28-30 νηπίων στο 28^ο Νηπιαγωγείου. στην οποία διδάσκουν 2 νηπιαγωγοί και να διασκευαστεί το γραφείο των νηπιαγωγών του 7^{ου} Νηπιαγωγείου, (15τμ) σε «αίθουσα» για 15 νήπια.

Όλα αυτά σε μια περιοχή που υπάρχει εδώ και δεκαετίες διαθέσιμο δημοτικό οικόπεδο που θα μπορούσε να χτιστεί χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια, σύγχρονο νηπιαγωγείο. Σε μια περιοχή που υπάρχουν ανεκμετάλλετες εκτάσεις που ανήκουν στην εκκλησία και θα μπορούσαν να απαλλοτριωθούν για να ανεγερθούν σχολεία και νηπιαγωγεία.

Οφείλεται λοιπόν ή όχι στην έλλειψη πολιτικής βούλησης το πρόβλημα του στεγαστικού;

Εμείς ρωτάμε, με βάση και τις τελευταίες εξελίξεις με το κορονοϊό: Τι μέτρα μπορεί να πάρουν οι νηπιαγωγοί για την εξάπλωση των ιώσεων, στις συγκεκριμένες τάξεις, όταν το ένα νήπιο είναι κυριολεκτικά πάνω στο άλλο;

Αξίζει ν' αναφέρουμε πώς οξύνθηκε το πρόβλημα: Από την ίδια την πολιτεία (προηγούμενη κυβέρνηση) που νομοθέτησε την εφαρμογή της υποχρεωτικότητας της Προσχολικής Αγωγής (θετικό μέτρο βέβαια) χωρίς όμως ταυτόχρονα να παίρνει μέτρα για την υλοποίησή της από τους Δήμους (χρηματοδότηση, στέγαση, στελέχωση) απαιτώντας ν' αναλάβουν ευθύνες που ούτε τους αναλογούν ούτε μπορούν χωρίς τη στήριξη της πολιτείας να βγάλουν σε πέρας.

ΝΑ ΠΑΜΕ ΤΩΡΑ ΣΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ. Το ότι τα διδακτήρια των Ειδικών Σχολείων της πόλης δεν επαρκούν είναι γνωστό. Προτάσσουμε την άμεση επίλυση του ζητήματος της στέγασης του ΣΑΠ που αυτή τη στιγμή στεγάζεται στην ΕΛΕΠΑΠ. Εδώ υπάρχει το εξής «παράδοξο». Ενώ για την ΕΛΕΠΑΠ (ΜΚΟ) διατίθενται απλόχερα από την Περιφέρεια Ηπείρου κονδύλια για την επέκτασή της, για το ΣΑΠ δεν μπορεί, εδώ και χρόνια, να βρεθεί ένας αξιοπρεπής χώρος στέγασης. Ελπίζουμε η σημερινή Δημοτική Αρχή να τηρήσει τη δημόσια δέσμευσή της και το χρονοδιάγραμμα ανέγερσης του νέου χώρου στέγασης του ΣΑΠ στο Παλιό Χατζηκώστα, έτσι ώστε από τον Σεπτέμβρη το σχολείο (Δημοτικό και Νηπιαγωγείο) να λειτουργήσει στον νέο χώρο του.

Παρόλα αυτά, εκτός από τα παραπάνω που είναι επείγοντα, απαιτείται η άμεση βελτίωση των υποδομών όλων των Ειδικών σχολείων της πόλης και το χτίσιμο τουλάχιστον ενός καινούριου διδακτηρίου Ειδικού Σχολείου με σύγχρονες υποδομές, φυσικά μέσα στον ιστό της πόλης (για να μπορεί να συντελείται η ένταξη η κοινωνικοποίηση των παιδιών ΑμΕΑ και να ξεπερνιούνται αναχρονιστικά κοινωνικά στερεότυπα για την αναπηρία). Οι βελτιώσεις των υπάρχουσών υποδομών θα πρέπει ν' αφορούν: δημιουργία χώρων ξεκούρασης, αναρρωτήρια, τραπεζαρίες, ειδικά διαμορφωμένα γυμναστήρια, δωμάτια χαλάρωσης, εικαστικών, αυτόνομης διαβίωσης, εργαστηρίων, κηπουρικής, νέων τεχνολογιών, ειδικό δωμάτιο που το ειδικό βοηθητικό προσωπικό θα μπορεί να αλλάζει τα παιδιά και το κυριότερο, να είναι όλοι οι χώροι προσβάσιμοι για όλα τα παιδιά με κινητικές αναπηρίες. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό οι αίθουσες, αλλά και συνολικά το κτήριο, να λούζονται με φώς, οι τοίχοι να είναι βαμμένοι με χαρούμενα χρώματα ώστε να προδιαθέτουν ευχάριστα τους μαθητές.

Επιπλέον θα πρέπει να παίρνονται υπόψη οι ιδιαίτερες συνθήκες λειτουργίας του Ειδικού Σχολείου, στην αντισεισμική θωράκιση, στην πυρασφάλεια και ότι άλλο αφορά την ασφάλεια των κτηρίων. (πχ πώς θα βγουν οι μαθητές με αμαξίδια σε περίπτωση πυρκαγιάς;)

Όλα τα προβλήματα που αναφέραμε – και πολλά άλλα που είναι αδύνατο ν' αναφερθούν στο στενό χρονικό πλαίσιο μια εκδήλωσης – προβάλλουν την απαίτηση των καιρών, να κατασκευαστούν διδακτήρια με βάση την εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνολογίας, που θ' ανταποκρίνονται στα δεδομένα του σήμερα, που δεν θα καταπιέζουν τον μαθητή δημιουργώντας του απέχθεια για το σχολείο, αλλά θα ενισχύουν τη δημιουργικότητα και τη φιλομάθεια. Από τους κυβερνώντες κάθε φορά επιχειρείται να παρουσιαστούν όλα αυτά ως πολυτέλεια και ως μαξιμαλισμός. Όμως σήμερα, είναι αδύνατο να λειτουργήσει σχολική μονάδα με σύγχρονους παιδαγωγικούς – επιστημονικούς όρους, χωρίς εργαστήρια, χωρίς χώρους άθλησης, θεάτρου, μουσικής, αλλά και υποδομές σίτισης και ξεκούρασης.



Και στο ερώτημα που μπορεί κάποιος να θέσει : «Καλά, είναι δυνατόν στη σημερινή Ελλάδα που βγήκε από τις φουρτούνες της κρίσης, να μιλάμε για σύγχρονες υποδομές, δημόσιες και δωρεάν για όλα τα παιδιά;» Απαντάμε το εξής:

Σύγχρονα σχολεία, με σύγχρονη υλικοτεχνική υποδομή, χώρους άθλησης και πολιτισμού υπάρχουν και τώρα, αλλά τα χαιρόνται λίγοι, είναι προνόμιο αυτών που έχουν χρήματα. Δεν ξέρω πόσοι από εσάς έχετε περάσει από το ιδιωτικό σχολείο στους Λογγάδες και πόσοι αναρρωτηθήκατε: γιατί και το δικό μου παιδί να μην φοιτά σε ένα τέτοιο σχολείο, όταν οι φόροι που πληρώνω ως εργαζόμενος με έχουν γονατίσει; Πού πάνε τα χρήματα αυτά και δεν μπορούν να επιστρέψουν πάλι σε μας ως υπηρεσίες;

Οι εκδηλώσεις σαν τη σημερινή έχουν στόχο εκτός από την ανάδειξη των προβλημάτων, να δημιουργήσουν τη συνείδηση ότι στις σημερινές σύγχρονες συνθήκες, το να διεκδικείς ένα άλλο σχολείο για το παιδί σου, που ν' ανταποκρίνεται σ' αυτές, δεν είναι ούτε λαϊκισμός ούτε ουτοπία. Κι αυτό γιατί ο πλούτος που παράγεται στη χώρα μας, μπορεί αυτό το σχολείο να το κάνει πραγματικότητα. Αρκεί μόνο να αλλάξει η πολιτική βούληση, να υπάρχει πολιτική πίεση, από τους αγώνες και την καθημερινή πάλη μας. Και αυτό είναι το δικό μας μερτικό ευθύνης ως γονείς.

ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΑΜΕΣΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙ ΤΟ ΓΟΝΕΪΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΕ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟ ΜΕ ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ.

- Σημαντική αύξηση των κρατικών κονδυλίων για τη Σχολική Στέγη, προκειμένου να καλυφθούν και οι δραματικές περικοπές της περιόδου των μνημονίων που ξεπέρασαν το 70% !!
- Εκπόνηση άμεσα από τη Δημοτική Αρχή πενταετούς προγράμματος απαλλοτριώσεων οικοπέδων και κατασκευής νέων Σχολείων, Νηπιαγωγείων - Δημοτικών – Γυμνασίων - Λυκείων (Γενικών - Ειδικών) Προτεραιότητα να δοθεί στις περιοχές που αντιμετωπίζουν οξυμένο πρόβλημα: Σεσμόπληκτα –Καρδαμίτσια – Αμπελόκηποι –Κατσικά – Ανατολή – Πεδινή. Να

μεταστεγαστούν σε νέα διδακτήρια που θα φτιαχτούν, τα σχολεία που σήμερα στεγάζονται στα κληροδοτήματα. Για να είναι τεκμηριωμένο το πρόγραμμα σχολικής στέγης επιβάλλεται να εκπονηθεί μελέτη από τον Δήμο για την πληθυσμιακή ανάπτυξη του λεκανοπεδίου και κατόπιν να υπάρξει σχεδιασμός που θα λύνει τα σημερινά προβλήματα και θα προλαμβάνει τα μελλοντικά. Παράδειγμα ατυχούς -ή έλλειψης- σχεδιασμού αποτελεί το νέο διδακτήριο του Κουτσελιού το οποίο κατασκευάστηκε πρόσφατα ως 6θέσιο Δημοτικό και κοντεύει να γίνει 12θέσιο με την κατάργηση όλων των ελεύθερων και μη ελεύθερων χώρων.

- Ενίσχυση του νομοθετικού πλαισίου, της λειτουργίας, των κρατικών κονδυλίων και του τεχνικού προσωπικού της ΚΤ.ΥΠ. ώστε να αποτελέσει τον κατεξοχήν αρμόδιο ενιαίο – τεχνικό – κατασκευαστικό – επισκευαστικό και ελεγκτικό φορέα του δημοσίου που θα υλοποιεί με επάρκεια, την ευθύνη του κράτους για καθολική παροχή δημόσιων δωρεάν σύγχρονων και ασφαλών Σχολείων, αλλά και άλλων δημοσίων κτηρίων όπως νοσοκομεία, δικαστήρια και άλλα.
- Να δημιουργηθεί το νομοθετικό πλαίσιο ώστε μετά από τον ολοκληρωμένο έλεγχο να εκδοθούν οι σχετικές οικοδομικές άδειες σε όλα τα σχολεία. Με βάση τις ελλείψεις που θα διαπιστωθούν να διατεθούν τα απαιτούμενα κονδύλια από τον κρατικό προϋπολογισμό για να γίνουν οι επισκευές και η ενεργειακή αναβάθμισή τους.
- Διαμόρφωση προδιαγραφών σε κτήρια, αύλειους χώρους και εξοπλισμό που να ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες της Σχολικής Στέγης.
- Να παρθούν πρωτοβουλίες άμεσα για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της ασφάλειας των κτηρίων και της αντισεισμικής-αντιπυρικής προστασίας τους, δεδομένου ότι δεν έχει παρθεί κανένα μέτρο κατά το παρελθόν ούτε έχουν γίνει αντίστοιχες μελέτες. Να απαιτηθεί από τη Δημοτική Αρχή η άμεση κεντρική παρέμβαση από τα αρμόδια υπουργεία για τον ολοκληρωμένο έλεγχο όλων των σχολικών μονάδων της πόλης. Να σχεδιαστούν γενικευμένες παρεμβάσεις στα καταπονημένα σχολεία που έχουν κτιστεί προ δεκαετιών χωρίς η με τον παλιό αντισεισμικό κανονισμό.
- Να σταματήσουν οι συγχωνεύσεις Σχολικών Μονάδων, οι προσθήκες αιθουσών και άλλες παρεμβάσεις, που επιδεινώνουν παραπέρα τις ήδη άσχημες συνθήκες υγείας, ασφάλειας και εκπαίδευσης στα σχολεία.
- Να αντιμετωπιστεί σε επίπεδο Δήμου το ζήτημα της άμεσης αποκατάστασης των ζημιών, της συντήρησης και ελαιοχρωματισμού των σχολείων, με τη στελέχωση με μόνιμο προσωπικό των συνεργείων του εργοταξίου του Δήμου. Οι ελαιοχρωματισμοί και οι πολυήμερες εργασίες θα πρέπει να γίνονται σε ημέρες και ώρες μη λειτουργίας των σχολείων.
- Η κυβέρνηση να πάρει μέτρα για την άμεση κάλυψη της ανάγκης για Δίχρονη Υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή πανελλαδικά, ώστε όλα τα προνήπια να φοιτήσουν στα δημόσια Νηπιαγωγεία, με εξασφάλιση των αναγκαίων κτηριακών αναγκών και των αντικειμενικά αυξημένων αναγκαίων μόνιμων διορισμών Νηπιαγωγών και βοηθητικού προσωπικού! Ούτε

βήμα πίσω από την ανάγκη και δυνατότητα να φοιτούν το 2020 όλα τα παιδιά στην Προσχολική Αγωγή!

- **Να σταματήσει η απαράδεκτη και αντιεκπαιδευτική πολιτική της εμπορευματοποίησης και ιδιωτικοποίησης της Σχολικής στέγης μέσω των ΣΔΙΤ, των αναθέσεων, των προγραμματικών συμβάσεων και άλλων ανάλογων προγραμμάτων που πολλαπλασιάζει τα κόστη, μειώνει την ποιότητα και δίνει τα σχολικά κτήρια βορά στην κερδοσκοπία και τον έλεγχο των κατασκευαστικών και τραπεζικών ομίλων.**